

Na Vodě

Ta Jana z Velké Ohrady

Dušíčka hloupá... ani neví, že je obětí... k hladině stoupá...
až s tím skončí, ke dnu poletí... voda ji koupá... dál jí škodí
nemít ponětí... dušíčka hloupá... Šetřím si výsměch na posledn
í... nejdřív odsoudit přísně, že někdo smí donýst mi v hrníčku
nevinnou dušíčku... Dušíčka hloupá... k hladině stoupá... voda
ji koupá... z kůže ji loupá... Tak anebo tak, tím jedem s jinej
ma dráhami... víno nebo lák popijem s příštíma jízdama... vítěz
nebo žák projížděj dalšíma slokami... tak i naopak šibuje vlak
... Křečovej úsměv mění se v rým... mění se v úspěch povýšením.
.. smím držet v zajetí oběti objetí...